

5. neděle v mezidobí A

*Vy jste sůl země.
Vy jste světlo světa. (Mt 5,13.14)*

První čtení

Izaiáš 58,7-10

Toto praví Hospodin: "Lámej svůj chléb hladovému, popřej pohostinství bloudícím ubožákům; když vidíš nahého, obleč ho, neodmítej pomoc svému bližnímu. Tehdy vyrazí tvé světlo jak zora, tvá jizva se brzy zacelí. Před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou Boží sláva. Tehdy budeš volat, a Hospodin ti odpoví, křičet o pomoc, a on řekne; 'Zde jsem!' Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit, nasytíš-li svým chlebem hladového, ukojíš-li lačného, tehdy v temnotě vzejde tvé světlo, tvůj soumrak se stane poledním jasem."

Druhé čtení

1. Korintánům 2,1-5

Bratři a sestry, když jsem k vám přišel hlásat svědectví o Bohu, nepřišel jsem s nějakou zvláštní výřečností nebo moudrostí. Rozhodl jsem se totiž, že u vás nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného. Vystupoval jsem u vás se skleslou náladou, se strachem a obavami. A moje mluvení a kázání nezáleželo v přemlouvavých slovech moudrosti, ale v projevování Ducha a moci. To proto, aby se vaše víra zakládala na moci Boží, a ne na moudrosti lidské.

Evangelium

Matouš 5,13-16

Ježíš řekl svým učedníkům: "Vy jste sůl země. Jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už nehodí, než aby

se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítlna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích."

K zamyšlení

*Tři obrazy, obraz soli, světla a města se tehdy i nyní připisuje společenství Ježíšových učedníků. Všimněte si slova připisuje, přisuzuje! V první řadě jde o příslib(!), ne o nějaký požadavek, jak velmi rychle se snažíme vyrozumět my, církevně socializovaní. Evangelium začíná slovem "vy jste" – jedná se tedy o slovo **být** a ne o slovo mělo by se nebo o slovo konat!*

Vy jste sůl. Sůl je koření a konzervační prostředek. Máte v sobě koření, sílu, která je schopná přinášet život, udržovat život a život měnit. Každý z vás je životně důležitý pro toho druhého! Objevte v sobě tuto sůl! Objevte v sobě síly, které jsou ve vás. Staňte se tím, čím jste již od začátku! Pak se stanete ohromnou silou v Božím království.

Jste světlo – vyzařujete, dáváte dále život, můžete přinést světlo do vašeho okolí. Kde jste, tam to bude hezčí, živější, teplejší, přátelštější. Ve vás se ukrývá tolik světla – nechte ho vyjít. Nemějte strach před vašimi vlastními dobrými vlohami. Když je každý světlem pro toho druhého, když tento se stane světlem i pro sebe samého, pak se každý život stane lepší, teplejší, bohatší, obdarovaný neočekávanými a nádhernými dary.

Stáhnout se na základě vnějších překážek, které jsou vždy součástí života, je zbytečné jako miska soli nebo světlo postavené pod měřicí. Tak jako bez soli může něco jen velmi málo růst, tak také beze světla. Obojí ukazuje tichou, ale trvalou sílu. A obojí jsou elementy, které dokážou vším proniknout.

Je podstatou křesťanů stát se solí země, aby lidé mohli jíst a vychutnávat; stát se světlem světa, aby si lidé vzájemně důvěřovali a milovali se; stát se městem na hoře, aby lidé věděli, jak se mají orientovat a cítili se v bezpečí.

Možnosti, naše "síla soli" a naše "vlohy světla" poskytnout jiným, nacházíme ve velké míře v prvním čtení. Potřebuje to zdravou špetku soli, odhalit nepravé struktury, vydat se na novou cestu v solidaritě s těmi, kteří jsou obětmi těchto nespravedlivých struktur, kteří mají takto poznamenaný život. Ne vždy je špetka soli, se kterou můžeme okořenit běh světa, pro nás i pro ostatní příjemná. Někdy bolí, někdy staví do cest překážky, ale v konečném důsledku se ukáže být uzdravující, když se budeme snažit ji rozdávat ve světě z perspektivy Božích pravidel. Nenechme se tedy znechutit tím, když budeme mít pocit, že je nás málo v porovnání s ohromným utlačováním a temnotou nedokážeme nic napravit. K okořenění je potřebné vždy jen malé, odměřené a správné množství. Nechceme přeci těm druhým tou nesprávnou, ale v bohužel v Církvi tak rozšířenou zbožnou sebeobětavostí, ihned celou polévku přesolit!